

prozess 03
text 01

Μου δίδαξε ο γέρο-Αντόνιο πως κάποιος είναι τόσο μεγάλος όσο ο εχθρός που διάλεξε να παλέψει, κι ότι κάποιος είναι τόσο μικρός όσο μεγάλος είναι ο φόβος που τον διακατέχει. “Διάλεξε έναν μεγάλο εχθρό, κι αυτό θα σ’ αναγκάσει να μεγαλώσεις για να μπορείς να τον αντιμετωπίσεις. Μίκρυνε το φόβο σου, γιατί, αν μεγαλώσει, εσύ θα γίνεις μικρός” μου είπε ο γέρο-Αντόνιο ένα βροχερό μαγιάτικο απόγευμα την ώρα που βασιλεύουν το ταμπάκο και ο λόγος. Η κυβέρνηση τον τρέμει τον λαό του Μεξικού, γι’ αυτό έχει τόσους στρατιώτες κι αστυνομικούς. Έχει ένα φόβο πολύ μεγάλο. Κατά συνέπεια, η ίδια είναι πολύ μικρή. Εμείς φοβόμαστε τη λήθη, που πάμε να τη μικρύνουμε με πόνο και αίμα. Γι’ αυτό είμαστε μεγάλοι.

Prozess 0

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΜΕΝΗ ΜΝΗΜΗ:

η νομική γλώσσα είναι πάντοτε καθηλωμένη στην υποτακτική έγκλιση, η νομική γλώσσα έχει καθήκον της την τελεσιδικία των υποθέσεων και μιλά σε χρόνο ενστώτα - ο ρόλος του δικαστή είναι η γόμμα, είναι να σβήνει τις ιστορίες που γράφουν οι κατηγορούμενοι. ο δικός μας δεν μπορεί να είναι παρά η επίμονη καταγραφή τους - δεν έχουμε παρά να αρνούμαστε κάθε τι που αυτονομιμοποιείται σαν ιστορικό δεδικασμένο.

Το γραφείο ερευνών είναι ένα διαρκές εγχείρημα οργάνωσης, διαχείρισης και αξιοποίησης του κινηματικού αρχείου και της βιβλιοθήκης του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού νομικής - έχει σαν αντικείμενό, δηλαδή, του κάποιες εκατοντάδες αποσπάσματα του ελληνικού αντιεξουσιαστικού τύπου (περιοδικά, μπροσούρες, εφημερίδες, έντυπα δρόμου, αφίσες) που συνέλεξαν και συλλέγουν οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι του στεκιού εδώ και 14 και κάτι χρόνια που λειτουργεί το στέκι νομικής.

Με τον όρο αρχείο, εννοώ κατ’αρχάς τη μάζα των πραγμάτων που λέγονται, φυλάσσονται, αξιοποιούνται, επαναχρησιμοποιούνται, επαναλαμβάνονται και μεταβάλλονται εντός ενός πολιτισμού. (για μια αρχαιολογία της γνώσης, M. Foucault)

Κι αν μοιάζει λίγο παράταιρο για ένα φοιτητικό στέκι να ενδιαφέρεται για μία τέτοια ασχολία, δεν αντιλέγουμε παρά μία κρίσιμη παρατήρηση: μία συλλογική πολιτική διαδικασία δεν μπορεί να αδιαφορεί για ό,τι συζητήθηκε, γράφτηκε, έγινε αντικείμενο διαφωνίας, σχολιάστηκε ή δεν σχολιάστηκε, για ό,τι παρατηρήθηκε ή απλά παρατήθηκε, για τις θέσεις, τις εμπειρίες, τις αστοχίες και τις αβλεψίες που εμφανίζονται στην (πολιτική, κοινωνική) εργασία τώσων και τώσων γυναικών και ανδρών πριν απ’ αυτήν, όπως η εργασία αυτή αποτυπώνεται σε ό,τι συνοπτικά ονομάζεται έντυπες εκδόσεις. Κι αν το κάνει, τότε βρίσκεται να καταφάσκει σε ένα μόνιμο σημείο μηδέν του ιστορικού χρόνου- κι αν το κάνει δεν καταδικάζεται παρά σε μία αιώνια αμηχανία.

Λέμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε (έστω και πρόχειρα, έστω και αποσπασματικά) για να αποφύγουμε αυτήν την εκδοχή.

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΣΤΕΚΙ ΝΟΜΙΚΗΣ/
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΧΑΜΕΝΗ ΜΝΗΜΗ/
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2015

για επικοινωνία:

stekinomikis@spiv.net
stekinomikis.wordpress.com

Επίσης, μπορείτε να μας
βρείτε κάθε δευτέρα 12.00-
15.00 ή στο τραπέζάκι μας
στην αυλή της σχολής ή στο
καφένείο του στεκιού.

Prozess 03

ΤΟ PROZESS 03 ΕΙΝΑΙ η τρίτη διαδικασία αναδημοσιεύσεων που επιχειρούμε. Με αφορμή το τέταρτο φεστιβάλ του Game Over επιλέξαμε μία σειρά κειμένων που αναφέρονται είτε στην αιώνια ασθένεια του εκπαιδευτικού συστήματος είτε σε παραδείγματα φοιτητικών κινητοποιήσεων.

Είναι αλήθεια, λοιπόν, πως το εκπαιδευτικό-πανεπιστημιακό οικοδόμημα δεν έχει σταματήσει να καταρρέει, να λιποθυμάει, να διασωλγώνεται εκτάκτως, να σώζεται και να καταρρέει ξανά. Είναι αλήθεια, επίσης, ότι οι λόγοι αυτής της κατάρρευσης δεν έχουν σταματήσει να διαφεύγουν από τα υποκείμενα, τα οποία αφορά περισσότερο αυτή η “κρίση”. Από την άλλη, οι φοιτητικοί συνδικαλισμοί, η αριστοκρατία των δεξιών και αριστερών καθηγητών και όσοι άλλοι νέμονται δεκάδες προσόδους μέσω των σχέσεων τους με τα ιδρύματα και εντός τους, δεν έχουν σταματήσει λεπτό να εργάζονται για τους σκοπούς τους: από τις θαυμαστές εξεγέρσεις ενάντια στο ν. διαμαντοπούλου μέχρι και τις αντίστοιχες περσινές ενάντια στον φορτσάκη, από τις εσωτερικές διαμάχες για τα γραφεία και τα λεφτά μέχρι και το πιο πρόσφατο κίνημα ενάντια στον αριστερό και μορφωμένο κύριο μπαλτά από πληθώρα ακαδημαϊκών, οι αναλύσεις που έχουν προκύψει μέσα από τέτοια πλαίσια λόγου είναι αφενός ενδεικτικές των πραγματικών λειτουργιών των πανεπιστημίων και αφετέρου επικίνδυνα συσκοτιστικές. Τα κείμενα που αναδημοσιεύονται μας φαίνονται ιδιαίτερα χρήσιμα (και σε ορισμένα τους σημεία είναι τρομακτικά επίκαιρα) για όποιαν-ον φιλοδοξεί να έλθει σε επαφή με μια κριτική αυτής της μόνιμης κρίσης και ενδιαφέρεται για μία γενεαλογία των αιτιών της από ανταγωνιστική σκοπιά.

Text 01

**Ο Κόκκορας που λαλεί στο σκοτάδι, τεύχος 2, άνοιξη 1981:
Οι φοιτητικές εκλογές, το φοιτητικό... κούνημα και το
σκάνδαλο με την πλαστή αφίσα. Αναφορά στις φοιτητικές
εκλογές του '80 και του '81**

Οι φοιτητικές εκλογές του '80

Η στάση των επαναστατών απέναντι στις φοιτητικές εκλογές και στις άλλες φοιτητικές διαδικασίες είναι επακριβώς καθορισμένη. Κυμαίνεται απ' την πλήρη αδιαφορία (χαρακτηριστικό παράδειγμα οι φετινές εκλογές του '81) μέχρι τη δημιουργία σκανδάλων που 'χουν ως στόχο να κάνουν το αίσχος της φοιτητικής αθλιότητας ακόμα πιο επαίσχυντο ώστε κανείς να μην τρέφει ψευδαισθήσεις για την φοιτητική φαρσοκωμωδία εκτός απ' τους ίδιους τους φοιτητές. Οι επαναστάτες δεν

κάνουν στρατολόγηση στα πανεπιστήμια επειδή εν γένει δεν στρατολογούν κι επειδή δεν απευθύνονται σε φοιτητές. Οι μαγαζάτορες της αριστεράς μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι: το πανεπιστήμιο θα μείνει αποκλειστικά δική τους αγορά. Κάθε επαναστατική επέμβαση που έχει να κάνει με το πανεπιστήμιο ή τον φοιτητή στην πραγματικότητα απευθύνεται μόνο σ' αυτούς τους επαναστάτες «φοιτητές» που αν και δεν ξεπερνούν ποτέ το 5% - 10% ωστόσο, κινούμενοι ανάμεσα στην πληθώρα των «επαναστατών» φοιτητών, είναι ικανοί να αποδιοργανώσουν τα πανεπιστήμια ή να δώσουν έναυσμα σε εξωφοιτητικές ταραχές. Ακριβώς αυτοί είναι κι οι στόχοι κάθε επέμβασης στο πανεπιστήμιο, αυτές είναι κι οι φιλοδοξίες αυτού του κειμένου. Κατά τα άλλα, περιφρονούμε την περίφημη φοιτητική αμφισβήτηση περισσότερο απ' ότι ...έναν παππά, ένα δάσκαλο, ένα χωροφύλακα ή ένα μεσαίο κομματικό στέλεχος.

Οι φοιτητικές εκλογές του '80 σφράγισαν το τέλος του κινήματος των καταλήψεων. Αυτό που, σε μεγάλο βαθμό, λεγόταν καταχρηστικά «κίνημα των καταλήψεων» έπαψε να είναι και κίνημα. Οι εκλογές του '80 ήταν η χαριστική βολή στις καταλήψεις που παρέμειναν τελικά μια φοιτητική υπόθεση. Οι ανεξάρτητοι φοιτητές, η Β' Πανελλαδική και οι αγωνιστικές συσπειρώσεις με το φοιτητικό τους χιούμορ, που δεν είναι παρά η ομαλή κατάληξη του ανώδυνου γυμνασιακού χιούμορ, επέφεραν μια σημαντική ανανέωση καθώς και την συνεπή φοιτητική στάση που κράτησαν στη διάρκεια των καταλήψεων, εξαργύρωσαν στις εκλογές.

Το σκάνδαλο

Όμως ο θάνατος των καταλήψεων δεν έπρεπε να βάλει τέλος στην αποδιοργάνωση του πανεπιστημίου. Μ' αυτήν την προοπτική τυπώσαμε και κυκλοφορήσαμε αφίσσα (δήθεν της ΕΦΕΕ) δείχνοντας σ' όσους δεν εθελουφλούν (επομένως στα πανεπιστήμια απευθυνθήκαμε αποκλειστικά σ' αυτούς τους επαναστάτες «φοιτητές») ότι: 1ον) Το κύρος της ΕΦΕΕ στις διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση ενισχύεται μόνον όταν οι καταλήψεις έχουν τελειώσει (με την επέμβαση της ΕΦΕΕ) και η φοιτητική γραφειοκρατία (Διοικητικά Συμβούλια, εκλογές, πανσπουδαστικό συνέδριο) λειτουργεί κανονικά. Δύο γραφειοκρατίες μπορούν πάντα να συνεννοηθούν πολύ εύκολα. 2ον) Ο πραγματικός κίνδυνος για το κοινωνικό καθεστώς προέρχεται μόνον απ' όσους απέχουν απ' τις εκλογές και συγχρόνως συμποτάρουν το όλο θεσμικό παιχνίδι στα ΑΕΙ, επιτίθενται στους χειραγωγούς (ΕΦΕΕ, Δ.Σ.) που προσπαθούν να κρατήσουν κάθε κίνηση που ξεκινάει απ' τα πανεπιστήμια σε φοιτητικά και πανεπιστημιακά πλαίσια, αποδιοργανώνουν το πανεπιστήμιο. Ο πραγματικός κίνδυνος για το κοινωνικό καθεστώς και τα πανεπιστήμια που προέρχεται – όπως εμφανίζουμε την ΕΦΕΕ να λείπει στην αφίσσα: «απ' τους τυχοδιωκτισμούς των αναρχικών ενάντια στα δημοκρατικά διοικητικά συμβούλια». 3ον) Ιδιαίτερη βαρύτητα κατέχει ο ρόλος του χειραγωγού που παίζει η ΕΦΕΕ για λαγυριασμό του κοινωνικού καθεστώτος. Σύμφωνα με την αφίσσα: «Για να κατανοήσει η κυβέρνηση ότι η τάξη και η γαλήνη στα ΑΕΙ μπορεί να περιφρουρηθεί μόνον σε συνεργασία με την ΕΦΕΕ και τους φοιτητικούς συλλόγους».

Στη συνέχεια, κυκλοφορήσαμε ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ με την υπογραφή του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΦΕΕ ακριβώς για να μας δοθεί η ευκαιρία να αποκαλύψουμε την φοιτητική πραγματικότητα στην τελευταία της λεπτομέρεια. «...Καταγγέλλουμε τη μεθοδευμένη προβοκάτσια που μειοψηφία «φοιτητών» έχει εξαπολύσει ενάντια στα υπεύθυνα εκλεγμένα όργανα του Φ.Κ. και ιδιαίτερα ενάντια στην ΕΦΕΕ και τα Δ.Σ....» Εδώ ακριβώς αποκαλύπτουμε πως στην πραγματικότητα ενάντια στην ΕΦΕΕ και τα Δ.Σ. δεν στρέφεται όλος ο φοιτητικός συρφετός της αμφισβήτησης αλλά μόνον μια μειοψηφία «φοιτητών», αυτοί οι «φοιτητές» επαναστάτες που προαναφέραμε. Τα εισαγωγικά στη λέξη /φοιτητές/ τα βάλαμε, όπως μπορεί να διαπιστώσει ο αναγνώστης, και στην ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ και έχουν ιδιαίτερη σημασία. Τα χρησιμοποιεί άλλωστε και η ΕΦΕΕ στις πραγματικές καταγγελίες της. Οι χειραγωγοί ξέρουν από ποιος κινδυνεύουν: απ' αυτούς τους αναρχικούς «φοιτητές». Συνεχίζουμε με την ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ μας/ της ΕΦΕΕ: «...Καταγγέλλουμε επίσης τη μερίδα εκείνων των φοιτητών που

υποθάλπουν τέτοιου είδους ύποπτες ενέργειες, αποσκοπώντας σε μικροπαραταξιακά ωφέλη, αποβλέποντας να μην αποκοπούν από το διασπαστικό «ρεύμα» της «αυτονομίας», αλλά να ψηφοθηρήσουν μέσα σ' αυτό.» Εδώ στη λέξη /φοιτητές/ δεν υπάρχουν εισαγωγικά ακριβώς γιατί υπονοούνται 100% γνήσιοι φοιτητές. Υπονοούνται οι αφομοιωτές (η μειοψηφία του ΚΣ της ΕΦΕΕ) που μ' επικεφαλής τη Β' Πανελλαδική αν και δεν διαφέρουν σε τίποτα απ' την πλειοψηφία ωστόσο ανέχονται τα πάντα προκειμένου να μπορέσουν να ανανεώσουν το φοιτητικό κούνημα. Εδώ – αντίθετα – υπάρχουν εισαγωγικά στις λέξεις /ρεύμα/ και /αυτονομία/ επειδή, η αυτονομία ούτε ρεύμα είναι ούτε τίποτ' άλλο εκτός από μορφή οργάνωσης ενός επαναστατικού περιεχομένου. Οποιαδήποτε άλλη άποψη για την αυτονομία ρίχνει νερό στο μύλο του εκσυγχρονισμού και της αφομοίωσης. Προκαλούμε οποιονδήποτε να μας αποδείξει το αντίθετο. Και πάλι στην ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ μας/ της ΕΦΕΕ «Πιστεύοντας, πως η κοινωνική θέση των φοιτητών μας προσδίδει μια ιδεολογία που αντιτίθεται στην αποδιοργάνωση των πανεπιστημίων που επιχειρούν οι αναρχικοί (...) Καλούμε κάθε φοιτητή να γραφτεί στο σύλλογό του, ώστε ενωμένο το Φ.Κ. να αντιμετωπίσει την επίθεση των εξτρεμιστών που έχουν σαν στόχο να καταστρέψουν το πανεπιστήμιο, τόσα σα χώρο εκπαίδευσης, όσο και σα χώρο πολιτικού προβληματισμού και δημοκρατικού – ιδεολογικού διάλογου.» Δεν νομίζουμε να χρειάζεται κάποιο ιδιαίτερο σχόλιο. Μέσα απ' την ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ μας/ της ΕΦΕΕ γίνεται φανερό τι επιδιώκουμε οι αναρχικοί στο πανεπιστήμιο και οι αιτίες της αντιπάθειας μας προς τους φοιτητικούς κύκλους. Αποκαλύπτουμε ακόμα το γεγονός πως ο διάλογος που γίνεται στο πανεπιστήμιο είναι δημοκρατικός – ιδεολογικός και γι' αυτό ακριβώς ψεύτικος. Έχουμε πλήρη επίγνωση πως ο πραγματικός διάλογος γίνεται αλλού και με άλλους όρους...

Και στα δύο κείμενα (αφίσσα και καταγγελία) χρησιμοποιήσαμε τη λογική, τη στεία γλώσσα («Συνάδελφοι και Συναδελφισσες», «Όλοι στις εκλογές», «Κάτω τα χέρια...», «Ενωμένοι...», «Κάθε δημοκράτης και πατριώτης...») και φυσικά την υπογραφή της ΕΦΕΕ. Εγκαινιάζοντας τη δημιουργία σκανδάλων ως μια νέα πρακτική, οφείλουμε να πούμε πως η αποτελεσματικότητα της, εκεί όπου οι παραδοσιακές επαναστατικές πρακτικές γίνονται ολοένα και λιγότερο αποτελεσματικές, είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη. Θα πρέπει όμως να προσεχθεί ιδιαίτερα η τεχνική της μια και η τελευταία έχει αρκετές δυσκολίες. Σ' αυτές τις δυσκολίες – τις οποίες τελικά δεν μπορέσαμε να ξεπεράσουμε τελείως – οφείλεται η σχετικά περιορισμένη λειτουργικότητα του σκανδάλου. Να είστε βέβαιοι ότι τις επόμενες φορές οι ρωγμές που θα δημιουργήσουμε θα είναι πολύ περισσότερο επικίνδυνες... Το κοινωνικό καθεστώς ήδη ετοιμάζει τα συνεργεία διασώσεώς του... Είναι όμως πολύ αργά! Η φθορά του συνεχίζεται!

Η αντιμετώπιση του σκανδάλου απ' τον καθημερινό τύπο ήταν η αναμενόμενη. Οι εφημερίδες και οι δημοσιογράφοι τους βουτηγμένοι ως το λαιμό στο δημοκρατικό ψέμμα και όντως αβανταδόροι του αντιπολιτευτικού ψέμματος, πρόβαλαν την άποψη του ΚΚΕ και της ΕΦΕΕ: «Η αφίσσα ήταν προβοκάτσια οργανωμένη απ' το Σπουδαστικό τμήμα της Ασφάλειας». Ο κρετινισμός τους ή η σκοπιμότητα τους εμπόδισαν να την αποδώσουν (την έμπνευση της αφίσσας) σ' αυτό το «κίνημα αμφισβήτησης» που μέχρι λίγο καιρό πριν εκθειάζαν; Γιατί

βέβαια ποτέ δεν επρόκειτο να προβάλλουν το γεγονός πως το σκάνδαλο ήταν οργανωμένο από αναρχικούς κάτω από μια συγκροτημένη αναρχική αντίληψη για τις φοιτητικές εκλογές μετά τις καταλήψεις. Μόνο η «Πρωινή Ελευθ.» (5/3/80) αφού σε υπότιτλο του κύριου άρθρου της σημειώνει: «Προβοκάτσια με ψεύτικη αφίσσα», στην τελευταία σελίδα, στη λεζάντα της φωτογραφίας αναφέρει: «Καλογραμμένη» ήταν η προβοκατόρικη αφίσσα που σύμφωνα με καταγγελίες (...) κυκλοφόρησε το Σπουδαστικό της Ασφάλειας (:). Στην αφίσσα (...) αναφερόταν ότι «πρέπει να ενισχυθεί το κύρος της ΕΦΕΕ», δείχνοντας με εύσχημο τρόπο ότι η βάση αμφισβητεί την ηγεσία της (!!!)». Το ερωτηματικό προφανώς αναφέρεται μάλλον στην ...κυβέρνηση και το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως απ' τους οποίους φαίνεται να ζητά εξηγήσεις για το αν λειτουργεί τέτοιο τμήμα στην Ασφάλεια παρά στην καταγγελία των σταλινικών την οποία δεν φαίνεται να αμφισβητούν. Ο «εύσχημος τρόπος (με τον οποίο) δείχνεται ότι η βάση αμφισβητεί την ηγεσία της είναι μια φανερή προσπάθεια της εφημερίδας να καλύψει το ανένταχτο κομματικά αναγνωστικό κοινό της. Πιστεύουμε πως μπορεί πράγματι να καλύψει όλους τους αμφισβητίες φοιτητές όχι όμως τους επαναστάτες φοιτητές.

Οι φοιτητικές εκλογές του '81

Με την ήττα των ανανεωτικών δυνάμεων (ανανεωτικών επειδή πραγματικά ανανεώνουν το θεσμικό παιχνίδι στα ΑΕΙ) στις φοιτητικές εκλογές του '81 άρχισαν να διαλύονται και οι ψευδαισθήσεις αυτών που, με την ψήφο τους ή χωρίς αυτήν, έδειχναν συμπάθεια σ' όλο το συρφετό που κινείται γύρω από τους ανεξάρτητους, τους αυτόνομους, τις αγωνιστικές συσπειρώσεις και την Β' Πανελλαδική. Η ήττα αυτή δεν συνοψίζεται στη πτώση – μικρή άλλωστε – που είχαν οι ανανεωτικές δυνάμεις στις πρόσφατες εκλογές αλλά στο γεγονός πως φανερώθηκαν τα όρια των δυνατοτήτων τους. Κανείς τώρα πια στα πανεπιστήμια δεν θα κάνει οποιουδήποτε είδους παραχωρήσεις «χάριν μαζικότητας» αφού, αυτή η μαζικότητα περιορίστηκε στο 12%. Ακόμα έγινε φανερό – κι αυτή είναι η σημαντικότερη ήττα τους – πως οι θεσμικές αλλαγές που επαγγέλονταν οι αμφισβητίες φοιτητές (άλλου είδους ΕΦΕΕ – όχι πουλημένη προφανώς (!), περισσότερη δημοκρατία στα όργανα κλπ.) χρειάζονται πολύ περισσότερο καιρό από ενάμισυ χρόνο και κανείς δεν εγγυάται ότι όταν θα γίνουν θα είναι πραγματικά έστω... ανανεωτικές. Εξάλλου η ανανέωση του θεσμικού παιχνιδιού γίνεται συνήθως από την ίδια την εσωτερική λογική των θεσμών και σπάνια από κάποιους αλεξιπτωτιστές ανανεωτές. Η πιθανότητα δε, να παραβιαστούν ανοιχτές πόρτες – απ' όλον αυτό τον ανανεωτικό συρφετό μ' επικεφαλής τη Β' Πανελλαδική – γίνεται αντιληπτή ακόμα και απ' τον μέσο φοιτητή. Αξίζει να σταθούμε λίγο στην περίπτωση της Β' Πανελλαδικής αφού, μετά την οριστική λήξη του ειδύλλιου των αριστεριστών με τα πανεπιστήμια, (Η ΠΠΣΠ είναι ανίκανη για οποιαδήποτε επιρροή) παραμένει η κυρίαρχη δύναμη. Εκτός από κυρίαρχη είναι και η δύναμη με την περισσότερη συνοχή. Μόνο που είναι αναγκασμένη να ζει μέσα στη σχιζοφρένεια. Πρέπει διαρκώς να αρνείται την ίδια της την συνοχή προκειμένου να διατηρήσει ακριβώς αυτή τη συνοχή και κυριαρχία. Η Β' Πανελλαδική – τα παιδιά των καλών οικογενειών και των καλών σχολείων της Αθήνας, αποτελούμενη μόνο από φοιτητές που αποφάσισαν να ανανεώσουν το κομμουνιστικό κίνημα, φαίνεται πως θα περιοριστούν στην

ανανέωση του φοιτητικού κινήματος (βλ. Θεάματος). Ωστόσο δεν πρέπει να απογοητευόμαστε γιατί έτσι κι αλλιώς η εκ γενετής κρίση της αριστεράς και η χρόνια αδυναμία ανάρρωσής της δεν θα επιτρέψουν σε κανέναν άλλον να πετύχει αυτό το «ουτοπικό» όνειρο των αριστερών. Ο μόνος χώρος στον οποίο η αριστερά μπορεί, ακόμα και σήμερα, ν' αναρρώσει είναι το πανεπιστήμιο. Κι εκεί, η Β' Πανελλαδική δείχνει να τα καταφέρνει αρκετά καλά... Κι πράγματι, μόνον στα πανεπιστήμια μπορούν να μην γίνονται γελοίοι, άνθρωποι, που άρχισαν να αμφισβητούν και να «εξεγείρονται» το 1978 και έχουν την αφέλεια να νιώθουν «πρωτοπόροι». Το περιοδικό «ΑΓΩΝΑΣ» που όλες οι αναφορές του παραπέμπουν σε προηγούμενα τεύχη του...«ΑΓΩΝΑ», αποδεικνύει περίτρανα την έλλειψη της στοιχειώδους ιστορικότητας που διακρίνει αυτούς τους αφομοιωτές. Με μεγάλη μας χαρά θα βλέπαμε όλους τους φοιτητές να ψηφίζουν στην Β' Πανελλαδική. Όμως τους προειδοποιούμε ότι οι φοιτητικοί κύκλοι στους οποίους κινούνται δεν έχουν τίποτα το ανατρεπτικό για να αφομοιώσουν. Γι' αυτό, σύντομα θα ξεπέσουν κι ως αφομοιωτές...

Η αδιαφορία με την οποία αντιμετωπίστηκαν οι φοιτητικές εκλογές είναι η αδιαφορία του επαναστατικού κινήματος (κι όχι μόνον αυτού) απέναντι σε μια υπόθεση που δεν έχει τίποτα να κάνει με την καθημερινή ζωή τους. Σύντομα οι εκλογές των φοιτητών θα έχουν το ίδιο ενδιαφέρον με τις αρχαιρεσίες του συλλόγου παντοπωλών: κάθε τι το ανατρεπτικό θα κινείται έξω και εντελώς ανεξάρτητα από τον φοιτητικό χώρο.

Οι Αριστοκράτες – Προλετάριοι
(φράξια των Αριστοκρατών Βανδάλων της Αθήνας)

Σημείωση στην Αναδημοσίευση:

*Το κίνημα των καταλήψεων, που αναφέρεται στις πρώτες αράδες, δεν είναι άλλο από αυτό προέκυψε κατά την διάρκεια των πρώτων μετά την μεταπολίτευση φοιτητικών κινητοποιήσεων ενάντια στον ν.815 που πρότεινε τότε η κυβέρνηση Καραμανλή. Ο νόμος εκείνος προέβλεπε την μείωση των εξεταστικών από 3 σε 2 καθώς και ανώτερο χρονικό όριο σπουδών.

**Οι επαναστάτες φοιτητές, όρος που επαναλαμβάνεται στο κείμενο, είναι το αντίθετο των φοιτητών επαναστατών, οι οποίοι περιγράφονται σε άλλο κείμενο του ίδιου τεύχους και αντιστοιχούν σ' αυτό που θα λέγαμε "επαγγελματίες" του κινήματος στα πανεπιστήμια ή αλλιώς στα μικρότερα ή μεγαλύτερα κομματικά στελέχη του αριστερού φοιτητικού συνδικαλισμού.